

Chebská anabáze

V časech litych bojů o postup na Federální Mistrovství Československa, které se konalo jen jednou za dva roky a postup se musel tvrdě vybojovat na okresních a krajských přeborech, konal se krajský přebor Západních Čech v Chebu. Letiště je tam velmi pěkná travnatá plocha využívaná jako pastvina, jen z jedné strany je poměrně blízko vodní nádrž Jesenice.

Vyrazil jsem tam s kamarády ze Stanice mladých techniků vlakem. Přivítalo nás krásné letní počasí, modré nebe a vedro jak v peci. Soutěž probíhala celkem klidně, příliš to nefoukalo. Jen Vaškovi Jiřincovi se při jednom startu zasekl časovač a éro přistálo až v přehradě. Nebylo moc daleko od břehu, a tak Vašek coby dobrý plavec opovrhl loďkou, kterou mu nabízel místní rybář a chtěl pro éro doplatvat. Ovšem ouha, éro trčelo z vody tak nešťastně, že jej mírný vánek hnál od břehu jako plachetníci. Vašek model dostihl značně vyčerpán až téměř v polovině nádrže a na zpáteční plavbě byl nucen použít model jako plovák aby se neutopil. Že to éru neprospělo, není nutno rozepisovat.

Do rozlétávání postoupilo 5 borců, největšími z nich byli Ivan Hořejší a Vašek Levý. Vzhledem ke stále panujícím velmi termickým podmínkám se rozhodlo, že fly-off bude jen na poloviční, 25 metrovou šňůru a pracovní čas asi 3 minuty. Kolo se odstartovalo naneštěstí zrovna když šla termika a tak všech 5 vzlétlo okamžitě. Už nevím jestli Ivan nebo Vašek si chtěl udělat kontrolní kolečko a přitom se smotal s tím druhým – výsledkem bylo, že to oba zabodli na šňůře do země. Nicméně se oběma podařilo se připravit na opakovaný start. Stoupák se třemi zbývajících modely se mezitím odsunul kousek stranou, do konce kola zbývalo pár desítek vteřin, 2 modely stále na zemi – napětí by se, stejně jako vzduch, dalo krájet. Kdo zrovna neletěl, napjatě přihlížel. Nakonec to oba stihli s krásným výstřelem. Jenže vzduch nebyl nic moc, navíc éra se v každém kruhu těsně míjela – v prvním kruhu prolétl Ivan jen pár decimetrů nad Vaškovým érem, v příštím průletu se pozice vyměnila, minutí bylo tak těsné, že se zdálo, že se éra v úplavu zakolíbala. Třetí průlet nevyšel, éra se srazila, zaklesla se do sebe a jako na deter se snesla k zemi. Čekali jsme spršku zaklení, ale Vašek Levý jen do ticha pronesl: „Ty, Hořejší, nenas. alo by tě to?!“

Návrat domů jsme si okořenili úprkem na vlak – měl jet za 20 minut, nádraží cca 2 km daleko, naštěstí z kopce. Totálně zplavení, s bednou na jednom rameni a batohem na druhém, jsme asi minutu před pravidelným odjezdem vtrhli do vlaku s tím, že jízdenky si koupíme raději od průvodčího. Po pěti minutách čekání na odjezd, stále funící jak lokomotivy, vykoukneme okénkem ven – na ceduli odjezd stálo Zpoždění: 01:20.